VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Petycji**
(nr 184)
z dnia 16 maja 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 184)

16 maja 2019 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (PO-KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Finansów na dezyderat nr 121 w sprawie przywrócenia obowiązku posiadania certyfikatu księgowego przez osoby trudniące się usługowym prowadzeniem ksiąg rachunkowych – kontynuacja;

– rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 130 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zmian w Kodeksie postępowania administracyjnego w zakresie stwierdzenia nieważności decyzji;

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600 ze zm.), w zakresie definicji pojęcia „małoletni" (BKSP-145-454/18);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany przepisów dotyczących uprawnień do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie oraz kompetencji samorządu zawodowego inżynierów budownictwa (BKSP-145-468/19);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508 ze zm.) w zakresie wymiaru dodatkowego urlopu oraz wysokości dodatku za wieloletnią służbę funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej (BKSP-145-480/19);

– rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2019 r. poz. 161 ze zm.) w zakresie przyznania policjantom uprawnionym do dodatku funkcyjnego czasu wolnego albo rekompensaty pieniężnej za ponadnormatywny czas służby (BKSP-145-495/19).

W posiedzeniu udział wzięli: **nadinsp. Dariusz Augustyniak** pierwszy zastępca Komendanta Głównego Policji wraz ze współpracownikami, **Adam Ogrodnik** wiceprezes Urzędu Dozoru Technicznego, **Władysław Budzeń** dyrektor oraz **Dariusz Smarżewski** zastępca dyrektora Departamentu Budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, **Renata Leoniak** zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, **Joanna Dadacz** dyrektor Departamentu Rachunkowości i Rewizji Finansowej Ministerstwa Finansów wraz ze współpracownikami, **Jolanta Wachowicz** zastępca dyrektora Departamentu Budżetu, Logistyki i Kadr KAS Ministerstwa Finansów wraz ze współpracownikami, **Anna Dalkowska** dyrektor Departamentu Prawa Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Jacek Kozłowski** zastępca dyrektora Departamentu Prawnego Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, **Paweł Goliszek** starszy specjalista w Departamencie Prawnym Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, **Jolanta Haron oraz Iwona Sibielak-Bródka** wiceprzewodniczące Związku Zawodowego Celnicy PL, **Rafał**

Jankowski przewodniczący Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów, **Marcin Kolasa** przewodniczący Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 184. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Stwierdzam, iż jest kworum wymagane do prawidłowego prowadzenia obrad i podejmowania decyzji. W projekcie porządku posiedzenia naszej Komisji mamy następujące sprawy. W punkcie pierwszym – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Finansów na dezyderat nr 121 w sprawie przywrócenia obowiązku posiadania certyfikatu księgowego przez osoby trudniące się usługowym prowadzeniem ksiąg rachunkowych – jest to kontynuacja. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 130 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zmian w Kodeksie postępowania administracyjnego w zakresie stwierdzenia nieważności decyzji. W punkcie trzecim – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny, w zakresie definicji pojęcia „małoletni". W punkcie czwartym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany przepisów dotyczących uprawnień do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie oraz kompetencji samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. W punkcie piątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie wymiaru dodatkowego urlopu oraz wysokości dodatku za wieloletnią służbę funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w zakresie przyznania policjantom uprawnionym do dodatku funkcyjnego czasu wolnego albo rekompensaty pieniężnej za ponadnormatywny czas służby.

Czy do takiej propozycji porządku dziennego posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja przyjęła zaproponowany porządek. Przystępujemy zatem do jego realizacji.

Bardzo proszę przedstawiciela Ministra Finansów o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 121 w sprawie przywrócenia obowiązku posiadania certyfikatu księgowego przez osoby trudniące się usługowym prowadzeniem ksiąg rachunkowych.

Dyrektor Departamentu Rachunkowości i Rewizji Finansowej Ministerstwa Finansów Joanna Dadacz:

Dzień dobry. Joanna Dadacz dyrektor Departamentu Rachunkowości i Rewizji Finansowej Ministerstwa Finansów.

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo posłowie, szanowni pozostali państwo, otóż w marcu 2019 r. Ministerstwo Finansów zakończyło realizację projektu, który był powołany w ministerstwie celem zbadania efektów deregulacji usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, która nastąpiła w 2014 r. Badanie było przeprowadzone poprzez zamieszczenie na stronie internetowej ankiety tak, aby zbadać, jak społeczeństwo odbiera deregulację, która doprowadziła do tego, że nie ma już certyfikatów, które wydaje minister finansów, uprawniających do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Ankieta, która była przeprowadzana przez Ministerstwo Finansów, dokładnie przez Departament Rachunkowości i Rewizji Finansowej spotkała się z bardzo dużym odzewem. W tej ankiecie wzięło udział ponad 6 tys. osób, dokładnie 6418 osób, z czego 4333 osoby wypełniły w całości ankietę. Liczba uzyskanych odpowiedzi na pytania zadane w ankiecie świadczy o zaangażowaniu społeczeństwa w tematykę deregulacji usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Pragnę podkreślić, że od 1994 r. do 2014 r. zostało wydanych przez Ministra Finansów ponad 100 tys. uprawnień, w tym prawie 70 tys. certyfikatów księgowych i prawie 30 tys. świadectw kwalifikacyjnych. Ankieta była adresowana zarówno dla grupy osób, która wykonywała usługi księgowe, również dla grupy korzystających z usług księgowych świadczonych przez firmę zewnętrzną, jak

i dla trzeciej grupy, czyli dla osób, które nie były związane z tymi dwiema przed chwilką przeze mnie wymienionymi.

Jaki był cel ankiety? Otóż sformułowane pytania w ankiecie były zadane pod kątem ustawy deregulacyjnej, czyli te założenia, które były w ustawie deregulacyjnej z 2014 r. znalazły się w tych pytaniach. Otóż pytaliśmy o wzrost zainteresowania świadczeniem usług księgowych? Jakie było przyjęcie przez rynek procesu weryfikacji księgowych wykonywanych, wykonujących usługi księgowe? Czy był spadek usług księgowych? Jaka była jakość po deregulacji weryfikowana przez ten mechanizm rynkowy?

Jeżeli chodzi o wyniki badania ankietowego, to można z tej ankiety wysnuć następujące wnioski. Otóż w zakresie wzrostu zainteresowania świadczeniem usług księgowych, tutaj respondenci wykonujący usługi księgowe zauważyli w ostatnich czterech latach wzrost konkurencji na rynku usług księgowych – 74%, a także odnotowali wzrost liczby zleceń – 42%, przedsiębiorcy korzystający z usług księgowych świadczonych przez firmę zewnętrzną ocenili, że wzrosła dostępność usług księgowych – 67%. Sugeruje to, że w ostatnich czterech latach nastąpił wzrost zainteresowania świadczeniem usług księgowych, ponieważ już nie ma certyfikacji. Jednakże wpływ na to mogły mieć inne czynniki niezdefiniowane w przeprowadzonych przez Ministerstwo Finansów badaniach.

W zakresie odpowiedzi na pytania, czy jest brak przejęcia przez rynek procesu weryfikacji księgowych pracujących w outsourcingu, czyli certyfikację księgowych przez inne instytucje poza Ministerstwem Finansów. Wiemy o tym, że różne instytucje, które działają na rynku, podejmują się stworzenia kwalifikacji rynkowych. Jednakże wyniki ankiety wskazują, że rynkowe kwalifikacje są słabo rozpoznawalne przez rynek, gdyż znaczna większość respondentów, ponad 70%, nie zna kwalifikacji, które pojawiły się w ostatnich czterech latach, czyli po deregulacji, w tym w głównej mierze przedsiębiorcy, którzy korzystają z usług biur rachunkowych. Można stwierdzić, że certyfikat Ministra Finansów jest wciąż najbardziej rozpoznawalnym rodzajem certyfikacji usług księgowych, mimo tego, że od ponad czterech lat nie można przystąpić do procedury jego uzyskania.

Ponadto w ramach odpowiedzi na to zagadnienie można zauważyć, iż według ankietowanych, kryteriami najbardziej odzwierciedlającymi kwalifikacje i poziom wiedzy księgowego są nie tylko staż pracy, doświadczenie zawodowe, tutaj mamy 43 pozytywne odpowiedzi czy wykształcenie 26%, ale również posiadanie certyfikatu państwowego, tutaj pozytywnie odpowiedziało nam 25% ankietowanych. Certyfikaty lub dyplomy wydawane przez instytucje rynkowe mają dla badanych zdecydowanie mniejsze znaczenie, wskazało na nie jedynie 4% osób, które brały udział w ankiecie. Respondenci zwracali również uwagę na istotną rolę aktualizacji przez osoby usługowo prowadzące księgi rachunkowe swojej wiedzy, w obliczu często zmieniającego się prawa gospodarczego.

Jeżeli chodzi o odpowiedź w zakresie pytania o obniżenie się jakości usług księgowych, czy ono nastąpiło po deregulacji, zdaniem ankietowanych jakość usług prowadzenia ksiąg rachunkowych w ostatnich czterech latach obniżyła się. Takiego zdania jest większość badanych, ponad 50%. Chociaż na ten fakt mogły mieć wpływ również inne czynniki, nie tylko deregulacja. Jest to zjawisko niepokojące, które wymaga podjęcia odpowiednich działań.

Ze strony codziennej pracy Departamentu Rachunkowości i Rewizji Finansowej Ministerstwa Finansów mogę stwierdzić, iż nadal wpływają wnioski, zapytania, petycje od osób zainteresowanych uzyskaniem certyfikatu księgowego, takiego który był wydawany przez Ministra Finansów. Nadal osoby, które posiadają certyfikat księgowy, bądź świadectwo kwalifikacyjne, proszą o wystawienie duplikatu, co również potwierdza, że zainteresowanie tymi dokumentami, których nie można już od ponad czterech lat uzyskać, nadal cieszy się dużym zainteresowaniem.

Ankieta w całości oczywiście liczy kilkadziesiąt stron. Przed chwilą przedstawiłam najważniejsze wnioski z tej ankiety dla wszystkich osób, które są zainteresowane, żeby bardziej przybliżyć rozbudowane wnioski z przeprowadzonego badania. Ankieta jest dostępna na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

Podsumowując przeprowadzone badanie można stwierdzić jednoznacznie, że jakość usług świadczonych przez biura rachunkowe obniżyła się, i że nie wykształciły się skuteczne mechanizmy rynkowej certyfikacji, gdyż pojawiające się na rynku certyfikaty,

licencje nie są powszechnie rozpoznawalne i nie cieszą się takim zaufaniem, jak certyfikat księgowy, który był wydawany przez Ministra Finansów.

Ministerstwo Finansów w obliczu tak zdiagnozowanych spraw związanych z usługowym prowadzeniem ksiąg rachunkowych i wydawaniem certyfikatów stwierdza, iż istnieje konieczność wypracowania nowego systemu certyfikacji, który odpowiadałby potrzebom rynku. Przywrócenie wprost rozwiązań z 2014 r. niestety nie będzie stanowiło odpowiedzi na oczekiwania rynku. Czyli zapisy, które widniały do 2014 r. w ustawie o rachunkowości, niestety nie były zapisami doskonałymi, chociażby na ten fakt, o którym wspominałam parę minut temu. Otóż jest potrzeba stałej aktualizacji wiedzy. Potrzeba również aktualnej wiedzy z zakresu prawa gospodarczego przez osoby prowadzące księgi, biura rachunkowe, czyli osoby, którym się powierza prowadzenie księgowości dla przedsiębiorców. Bowiem, zmieniające się prawo nie tylko z zakresu prawa bilansowego, ale też z prawa podatkowego i innych gałęzi prawa, stale się zmienia i taka aktualizacja wiedzy jest niezmiernie potrzebna.

Zdaniem Ministra Finansów odpowiedzi na pytania nie są jeszcze dokładne, ponieważ na tę ankietę odpowiedział rynek. Planujemy rozpocząć dalsze konsultacje, które będą miały na celu wypracowanie najbardziej oczekiwanych rozwiązań w tym zakresie. W związku z tym są podejmowane następujące działania. Otóż zamierzamy skontaktować się z organizacjami pracodawców, z Izbą Pracodawców Polskich, z Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, ze Związkiem Przedsiębiorców i Pracodawców, z Konfederacją Lewiatan, z Krajową Izbą Gospodarczą, z Krajową Administracją Skarbową, celem zadania pytania o ewentualnych wykrytych w trakcie kontroli nieprawidłowościach w świadczeniu usług przez biura rachunkowe, o potrzebach przywrócenia certyfikacji. Jak również mamy zamiar skontaktować się z Rzecznikiem Małych i Średnich Przedsiębiorstw. Także z uwagi na to, że Ministerstwo Edukacji Narodowej prowadzi program, który dotyczy zintegrowanego systemu kwalifikacji, gdzie do tego systemu kwalifikacji również zostały zgłoszone kwalifikacje z zakresu prowadzenia ksiąg rachunkowych, zamierzamy również z Ministerstwem Edukacji Narodowej nawiązać ścisłą współpracę tak, aby wprowadzenie nowych przepisów dotyczących certyfikacji było spójne i dostosowane do zintegrowanego systemu kwalifikacji.

Zostanie powołany w Ministerstwie Finansów zespół projektowy, żeby wypracować i sprostać tym wszystkim zadaniom, które na końcu doprowadzą do opracowania założeń systemu certyfikacji, założeń do wprowadzenia zmian do ustawy o rachunkowości przywracającej certyfikaty księgowe, obowiązek certyfikowania usług księgowych. Zespół, który zbierze te wszystkie informacje, opracuje projekt zmian do ustawy o rachunkowości i przekaże do drogi legislacyjnej w normalnym trybie. Jeszcze w tym roku zajmiemy się tymi wszystkimi działaniami.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję, pani dyrektor. Petycję referował pan poseł Maliszewski. Bardzo proszę o stanowisko pana posła.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-UED):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, dokonując decyzji, co będziemy dalej robić z tą petycją, mówiliśmy, że będziemy ją warunkować wynikami tej ankiety, która przed chwilą została przedstawiona. Przypomnę, że wnoszący petycję prosił o to, aby przywrócić certyfikat księgowego, czyli zmianę ustawy o rachunkowości. Z tej analizy czy z ankiety wynika, że zmiana w 2014 r., która eliminowała z obrotu prawnego konieczność uzyskania certyfikatu, nie odniosła spodziewanego skutku. Czyli jednak ta ankieta w ocenie przedsiębiorców pokazała, że zmiana nie poszła we właściwym kierunku. Natomiast czy ten niewłaściwy kierunek jest aż na tyle silny, żeby dokonywać zmiany i powrotu do systemu sprzed 2014 r., tego dokładnie nie wiem. Zresztą z wypowiedzi pani z ministerstwa też odnosiłem takie wrażenie, że jeszcze koncepcja, jakie te zmiany miałyby być, nie jest wypracowana. Ocena, wydaje się jest taka, że trzeba coś z tym tematem zrobić, natomiast projektu ustawy nie ma.

Tak się zastanawiam, bo kiedyś też myśleliśmy o tym, bo żądanie w petycji jest wprost, przywrócić stan z 2014 r., czyli powrócić do systemu certyfikowania. Czy jeste-

śmy w stanie przygotować, jako Komisja, taki projekt ustawy, który by nie tylko spełniał oczekiwania wnoszącego petycję, ale pewnie od tego będzie uzależnione poparcie przez resort finansów, czy przygotujemy taki projekt, który by spełniał też te uwagi, o których pani przed chwilą mówiła, czyli wyniki oczekiwań innych podmiotów niż tylko podmioty gospodarcze.

Mam pytanie dodatkowe, czy w związku z tym resort finansów przygotowuje projekt zmiany ustawy? Ponieważ pani zasygnalizowała, że resort pochyli się nad tym tematem na pewno jeszcze w tym roku kalendarzowym. Czy są rozpoczęte jakieś prace w tym zakresie, czy dopiero początek konsultacji z tymi podmiotami, o których pani mówiła?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Bardzo proszę pani dyrektor.

Dyrektor Departamentu Rachunkowości i Rewizji Finansowej MF Joanna Dadacz:

Naszym celem jest przygotowanie dobrego projektu, który zarówno odpowie na oczekiwania ankietowanych, czyli przedsiębiorców, jak i osób, które wykonują usługi księgowe. Jednak przede wszystkim sprosta temu, żeby osoby, które będą posiadały certyfikat księgowy, w tym każdy pracodawca, który będzie prowadził księgi rachunkowe – a przypominam, że pracodawca, czyli kierownik jednostki jest odpowiedzialny za rachunkowość w jednostce, a bardzo często nie posiada tak wnikliwej wiedzy, która prowadziłaby do tego, żeby sam podjął się prowadzenia ksiąg rachunkowych – w związku z tym, z jednej strony ma ogromną odpowiedzialność, z drugiej strony powierza prowadzenie ksiąg rachunkowych usługobiorcy. Tutaj nie tylko uważamy, że należałoby posiadać ten certyfikat, ale, tak jak już wspomniałam, aktualizować wiedzę.

Nie mamy odpowiedzi od tych instytucji, o których wspomniałam, czyli w najbliższym czasie zostaną do tych jednostek wysłane zapytania. Może jeszcze raz powtórzę: Izba Pracodawców Polskich, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, Konfederacja Lewiatan i Krajowa Izba Gospodarcza oraz Krajowa Administracja Skarbowa, czy też Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorstw. Do tych instytucji w najbliższym czasie zostaną wysłane zapytania związane z certyfikacją. Również w najbliższym czasie zostanie powołany zespół projektowy, który w oparciu o uzyskane odpowiedzi, w oparciu o wyniki ankiety przygotuje projekt zmian do ustawy o rachunkowości w tym zakresie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję, pani dyrektor. Panie pośle, myślę po pierwsze, tu jest jasna deklaracja, że prace są prowadzone, tylko że materia jest mocno złożona. Po drugie, że właśnie ze względu też na tę złożoność materii, trudno byłoby Komisji przygotować, bo to tylko tak naprawdę ministerstwo posiada te kompetencje, zwłaszcza kadrowe, żeby tego typu projekt i to w tak jednak dość też szerokiej procedurze konsultacyjnej, przygotować. Proszę bardzo.

Poseł Mirosław Maliszewski (PSL-UED):

Pogląd pana przewodniczącego jest zbieżny z moim. Nie umniejszając naszej sile, mocy i fachowości Komisji, jednak resort dysponuje większym zasobem kadrowym do tego, aby taki projekt przygotować. W związku z tym proponuję, uwzględniając również to, o czym pani mówiła, że prace w tej materii trwają, abyśmy przyjęli odpowiedź na dezyderat i nie przedkładali własnego projektu, tylko poczekali na projekt strony rządowej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Zatem proponuję, byśmy przyjęli odpowiedź Ministra Finansów i na tym zakończyli prace nad tą petycją.

Czy są inne propozycje? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż taka jest decyzja Komisji.

Bardzo dziękuję, pani dyrektor.

Przechodzimy do kolejnego punktu, to jest rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 130 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie możliwości zmian w Kodeksie postępowania administracyjnego w zakresie stwierdzenia nieważności decyzji. Bardzo proszę przedstawicieli Ministra Sprawiedliwości o przedstawienie odpowiedzi.

Dyrektor Departamentu Prawa Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości Anna Dalkowska:

Dziękuję bardzo. Dzień dobry państwu. Anna Dalkowska dyrektor Departamentu Prawa Administracyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, chciałabym w imieniu pana ministra sprawiedliwości w pierwszej kolejności podtrzymać stanowisko zawarte w odpowiedzi z dnia 23 kwietnia 2019 r. Tytułem uzupełnienia chciałabym wskazać w odniesieniu do dezyderatu nr 130 Komisji do Spraw Petycji uchwalonego na posiedzeniu w dniu 22 listopada 2018 r., że dotyczy ona tak naprawdę dwóch kwestii. Mianowicie pierwsza zawiera się w propozycji nowelizacji Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie objęcia postępowaniem w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji jakby nowej regulacji sprowadzającej się do stosowania przepisów obowiązujących w dacie wydania decyzji będącej przedmiotem stwierdzenia nieważności.

Druga kwestia podniesiona w dezyderacie dotyczy, koresponduje z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2015 r., który to Trybunał stwierdził niezgodność z konstytucją, z art. 2 Konstytucji przepisu art. 156 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie przesłanki wydania decyzji rażącej z naruszeniem prawa w takim kontekście, w jakim nie wyłącza ona możliwości stwierdzenia nieważności, gdy od wydania decyzji nastąpił znaczny upływ czasu, a decyzja była podstawą nabycia prawa lub ekspaktywy.

Teraz o ile chodzi o kwestię pierwszą, dotyczącą nowelizacji poprzez dodanie stosownego zapisu o treści wskazanej przeze mnie na wstępie, to stanowisko Ministra Sprawiedliwości w tym przedmiocie jest negatywne. W uzasadnieniu i uzupełnieniu pragnę wskazać, że instytucja stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej stanowi wyjątek od zasady trwałości decyzji administracyjnej wyrażonej w art. 16 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zasada ta nie ma charakteru bezwzględnego, jeśli przepisy przewidują od niej wyjątki, to oczywiście decyzja także ostateczna, nawet prawomocna, może być w trybie nadzwyczajnym podważona. Jednym z takich trybów właśnie jest tryb stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej. Przesłanki stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej wynikają z art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego i one w większości przypadków mają charakter materialno-prawny. Zatem dla oceny istnienia określonych kwalifikowanych wad decyzji będącej przedmiotem oceny w tym trybie mają zastosowanie przepisy, które obowiązują w dacie wydania zaskarżonej decyzji.

Nie ma powodu do tego, aby stosować przepisy ustawy nowej, gdy chodzi o postępowanie administracyjne, do stanów prawnych, które miały miejsce w dacie wydania zaskarżonych decyzji, z tego powodu, że oba te postępowania mają charakter zupełnie odrębnych spraw administracyjnych. Czyli przedmiotem postępowania o stwierdzenie nieważności jest weryfikacja i ocena zgodności z prawem decyzji z punktu widzenia wad określonych w art. 156. Natomiast przedmiotem postępowania, które doprowadziło do wydania decyzji, wadliwej decyzji była zupełnie inna sprawa administracyjna. Zatem nie może być mowy o wszczętych i niezakończonych postępowaniach administracyjnych, bowiem to pierwotne, które doprowadziło do wydania wadliwej decyzji administracyjnej zostało zakończone, a to nowe postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej jest nową sprawą administracyjną, której przedmiotem jest ocena i weryfikacja decyzji administracyjnej. Dlatego też zdaniem Ministra Sprawiedliwości, w tym kontekście nie ma potrzeby dokonywania nowelizacji w tym zakresie w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Natomiast, jeśli chodzi o drugą kwestię, tutaj oczywiście stanowisko pana ministra sprawiedliwości jest zupełnie inne. Mianowicie należy postulować jak najszybsze dostosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego do wyroku Trybunału Konstytucyjnego. W kontekście tego postulatu, rzeczywiście, gdyby nie było ograniczenia, znaczy inaczej, gdyby było ograniczenie czasowe, gdy chodzi o możliwość stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej z uwagi na przesłankę rażącego naruszenia prawa, to zapewne w większości przypadków nie byłoby procesu, który określamy tutaj wadliwą reprywatyzacją nieruchomości warszawskich. Bowiem ta nieograniczoność w czasie spowodowała, że punktem wyjścia do procesu reprywatyzacji było właśnie stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej ze skutkiem *ex tunc*, czyli takim, jak gdyby nigdy

nie było tej decyzji w obrocie prawnym. Co z kolei prowadziło do takiego oto następstwa, że wniosek dekretowy złożony w latach 40. podlegał rozpoznaniu w kontekście dopuszczalności obrotu prawnego roszczeń związanych z tym wnioskiem. Spowodowało to możliwość tutaj różnego rodzaju nadużyć z punktu widzenia prawnego i w kontekście takim do ponownego wydawania decyzji reprywatyzacyjnych po uprzednim stwierdzeniu nieważności.

Zatem zgodnie z zasadą pewności prawa, z zasadą zaufania obywateli do prawa, które oczywiście musi być rozpatrywane z punktu widzenia także zasady praworządności, postulować by należało za stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego ograniczenie w czasie tej przesłanki rażącego naruszenia prawa, podkreślając również nieostrość tego pojęcia. Czyli samo pojęcie rażącego naruszenia prawa nie jest jednoznaczne, jest różnie interpretowane zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie sądów administracyjnych i powszechnych.

W związku z powyższym zasada trwałości decyzji administracyjnej w korelacji z zasadą pewności i bezpieczeństwa prawnego, jak również poczucia zaufania obywateli do państwa nakazywałaby ograniczenie w czasie możliwości wzruszania decyzji ostatecznych, z punktu widzenia tej przesłanki rażącego naruszenia prawa. Zresztą w stosunku do innych przesłanek określonych w art. 156, takie ograniczenie w czasie występuje. Dlatego też w ocenie pana ministra sprawiedliwości należy dostosować w tym zakresie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, gdy chodzi o przesłankę zawartą w art. 156 § 2, do krótkiego okresu, gdy jest możliwość wzruszenia decyzji ostatecznych. Tutaj propozycja pana ministra jest 5 lat, ewentualnie można by było rozważać dostosowanie tego okresu czasowego do lat 10, tak, jak to wynika z innych podstaw określonych w art. 156. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski, który odszedł z parlamentu do samorządu. Czy ktoś z państwa chciałby w sprawie tej odpowiedzi zabrać głos? Nie widzę.

Chciałbym dopytać, czy Ministerstwo Sprawiedliwości przewiduje inicjatywę w zakresie, o którym pani mówiła? Jeżeli tak, to w jakim terminie i na ile będzie to możliwe jeszcze w tej kadencji?

Dyrektor Departamentu Prawa Administracyjnego MS Anna Dalkowska:

Dziękuję bardzo. Tak, ministerstwo przewiduje. Taka propozycja była już zawarta w pierwotnym projekcie dotyczącym nowelizacji ustawy o usuwaniu skutków prawnych decyzji reprywatyzacyjnych wydanych z naruszeniem prawa. Niemniej jednak proces legislacyjny dotyczący ewentualnej nowelizacji samego Kodeksu postępowania administracyjnego jest dużo bardziej złożony niż nowelizacja samej ustawy. Zatem na chwilę obecną, w biegu legislacyjnym takiego projektu nie ma. Natomiast niewątpliwie trwają prace i w najbliższym czasie będziemy rozważać taką inicjatywę ustawodawczą. Trudno mi jest powiedzieć czy w tej kadencji będzie to jeszcze możliwe. Takiej wiedzy na tę chwilę nie posiadam.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję.

Dyrektor Departamentu Prawa Administracyjnego MS Anna Dalkowska:

Niewątpliwie bardzo ważna to jest kwestia i wymagałaby jak najszybszej reakcji legislacyjnej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Właśnie nasz stały doradca pan Krzysztof Pater w konkluzji swojej oceny proponuje podjęcie inicjatywy legislacyjnej przez Komisję. Oczywiście będzie to prowadzone w uzgodnieniu z ministerstwem, ale to otwiera taką możliwość szybkiego uwzględnienia tego właśnie postulatu.

Czy do takiej propozycji podjęcia inicjatywy legislacyjnej jest zgoda? Nie słyszę uwag. Uznaję, że tak. Tym samym rozumiem, że przyjmujemy odpowiedź Ministra Sprawiedliwości? Jest zgoda na przyjęcie odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości.

Pan sekretarz skrupulatnie pilnuje, byśmy przestrzegali regulaminu, i tu wobec wszystkich państwa, oczywiście wyrażam za to moją wdzięczność dla pana sekretarza.

Szanowni państwo, zatem przyjęliśmy odpowiedź Ministra Sprawiedliwości na dezyderat nr 130 i podjęliśmy decyzję o wystąpieniu przez Komisję z inicjatywą legislacyjną. Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do kolejnego punktu. W kolejnym punkcie mamy rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny, w zakresie definicji pojęcia „małoletni". Mnie przypadł obowiązek referowania tej petycji, a zatem chciałbym ją państwu przedstawić.

Wnoszący petycję postuluje wprowadzenie zmian w ustawie Kodeks karny, polegających na wyeliminowaniu niedookreśloności i niespójności znaczeniowej w zakresie posługiwania się przez ustawę karną pojęciem „małoletniego". Autor petycji wskazuje w szerokiej argumentacji, że w Kodeksie karnym wielokrotnie pojawia się pojęcie „małoletni". Wskazuje przepisy, w których takie pojęcie występuje. Są to przepisy: definiujące część środków karnych, definiujące handel ludźmi, dotyczące sytuacji obowiązkowego zarządzenia wykonaniem kary i terminu przedawnień czynów zabronionych, typizujące część czynów zabronionych przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, typizujące przestępstwo rozpijania małoletniego oraz określające sytuacje, w których może być przeprowadzony dowód prawdy w razie zaistnienia przestępstwa zniesławienia. Wskazuje także, iż pojęcie „małoletniego" jest używane z wyrażeniem dookreślającym wiek małoletniego, którego przepis ma dotyczyć.

Mimo to, jak wskazuje autor petycji, pojęcie „małoletniego" nie doczekało się legalnego zdefiniowania, co, jak następnie wykazuje, ma skutki w praktyce stosowania prawa. Wskazuje, że wobec braku tej definicji legalnej trzeba się odwoływać do sposobów interpretacji. Niemożliwa jest oczywiście interpretacja gramatyczna, w takiej sytuacji trzeba sięgnąć do wykładni systemowej i tym samym odnieść się do pojęcia „małoletniego" funkcjonującego w prawie cywilnym, a tam pełnoletność uzyskuje się z osiągnięciem wieku 18 lat. Chyba, że poniżej tych 18 lat kobieta zawrze związek małżeński za zgodą sądu, to wtedy też uzyskuje już pełnoletność i ta pełnoletność nie może być uchylona nawet gdyby związek małżeński został rozwiązany, a nawet unieważniony. Autor petycji właśnie dalej wskazuje, że wobec takiej sytuacji pojawiają się kolejne problemy. Dlatego postuluję by jednak usunąć tę lukę, ten brak i uzupełnić w Kodeksie karnym art. 43c, a przede wszystkim w art. 115 po § 10 dodać § 10a w brzmieniu: „Małoletnim jest osoba, która odpowiednio w czasie popełnienia czynu nie ukończyła 18. roku życia".

Do tej petycji odniósł się w szerokiej opinii ekspert Biura Analiz Sejmowych. Ekspert wskazuje, iż przede wszystkim podstawową kategorią wiekową, wykorzystywaną na gruncie Kodeksu karnego jest „osoba, która w chwili popełnienia czynu miała ukończone lat 17". Z tą definicją, z tą kategorią Kodeks karny wiąże zdolność do ponoszenia odpowiedzialności karnej, co w nauce prawa karnego odpowiada znaczeniu dorosłego. Przeciwieństwem dorosłego jest nieletni, który z uwagi na niski wiek zasadniczo nie jest zdolny do poniesienia odpowiedzialności karnej. Wyjątek od tej zasady dla nieletnich sprawców, którzy po ukończeniu 15. lat dopuścili się jednego ze wskazanych w ustawie czynów definiuje art. 10 § 2 Kodeksu karnego. Czyli, jeżeli okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste za tym przemawiają, a w szczególności, jeżeli poprzednio stosowane środki wychowawcze lub poprawcze okazały się bezskuteczne osoba taka może ponieść odpowiedzialność karną jak dorosły na zasadach określonych w Kodeksie karnym. Zatem, jeżeli ktoś nie jest dorosły, to jest traktowany jakby w sposób bardziej łagodny, ale są przypadki, w których może być potraktowany, jako dorosły sprawca.

Kodeks karny zawiera także definicję „młodocianego", czyli sprawcy, który w chwili popełnienia czynu zabronionego nie ukończył 21 lat i w czasie orzekania w pierwszej instancji nie ukończył 24 lat.

Ekspert zauważa, iż w petycji trafnie wskazano, że ustawodawca nie wprowadził do Kodeksu karnego definicji ustawowej pojęcia „małoletniego", które wywodzi się z prawa cywilnego i tam jest uregulowane. Tu również ekspert analizuje na ile te pojęcia z prawa cywilnego są wystarczające i nie budzą wątpliwości, np. gdy małżeństwo zostało

unieważnione, albo czy jednak ochrona osoby poniżej 16. roku życia np. osoby wykorzystanej do celów wytworzenia pornografii lub innych przestępstw o charakterze seksualnym, albo rozpijanie małoletniego, byłaby uchylona przez to, że ta osoba uzyskała pełnoletność w wyniku zawarcia związku małżeńskiego, a potem to małżeństwo byłoby rozwiązane czy unieważnione.

Dlatego ekspert wskazuje, iż jest to oczywiście pewien brak. Przeprowadza tu bardzo szeroką analizę różnych sytuacji możliwych, które mogą zaistnieć i też potwierdza, że powinna taka definicja zostać sformułowana. Jednak wskazuje, że sposób, w jaki proponuje to wnoszący petycję, może budzić różne kontrowersje i problemy w praktycznym stosowaniu takiej formuły i wskazuje tu na relacje wobec innych przepisów. Ekspert wskazuje, iż zaproponowany przez wnoszącego petycję nowy § 10a w art. 115 Kodeksu karnego, z uwagi na wyeksponowanie jedynie kryterium wieku nie zawiera przesłanki wykluczającej dokonanie takiego zabiegu wykładniczego. Jest on tym bardziej prawdopodobny, jeśli zważyć, że proponowaną w petycji definicję ustawową „małoletniego" na gruncie prawa karnego nie będzie można wprost przeciwstawić innej treściowo definicji ustawowej „małoletniego" na gruncie prawa cywilnego. Czyli, że mogą być sytuacje, w której jednak to niewykluczenie definicji z prawa cywilnego może oznaczać, że będzie ona zastosowana i znowu otwierają się różne możliwe sposoby dalszego biegu takiej sprawy.

W tej sytuacji, w konkluzji można stwierdzić, że jest to brak. Jednak jak ten brak w Kodeksie karnym należałoby usunąć, to jest kwestia, która wymaga pogłębionej analizy. Dlatego w rekomendacji proponuję dezyderat do Ministra Sprawiedliwości, żeby po pierwsze, Minister Sprawiedliwości ocenił ten postulat, dokonał analizy, a także odpowiedział, na ile istnieje sposób i być może już będący w trakcie prac ministerstwa, by tę lukę usunąć, by tego typu pojęcie znalazło się w Kodeksie karnym po analizie wszystkich możliwych skutków. To tyle, co do mojej prezentacji.

Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę.

Rekomenduję raz jeszcze dezyderat do Ministra Sprawiedliwości. Czy wobec takiej rekomendacji jest zgoda? Nie słyszę uwag. Zatem uznaję, iż Komisja przyjęła decyzję o wystąpieniu z dezyderatem do Ministra Sprawiedliwości w sprawie postulatu zawartego w petycji, a zatem uzupełnienia Kodeksu karnego o ustawową definicję pojęcia „małoletniego."

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana przewodniczącego Grzegorza Raniewicza o przedstawienie petycji w sprawie zmiany przepisów dotyczących uprawnień do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie oraz kompetencji samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Poseł Grzegorz Raniewicz (PO-KO):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Petycja złożona została przez jednego z członków samorządu budownictwa. Autor petycji chciałby, podnosi to też w uzasadnieniu, aby znieść przepisy, które warunkują konieczność przynależności do samorządu zawodowego. Do petycji mamy oczywiście ekspertyzę Biura Analiz Sejmowych, w której po pierwsze, rozważana jest kwestia konstytucyjności obowiązku przynależności do samorządu zawodowego i czy inżynier budownictwa jest zawodem zaufania publicznego. Ponieważ w konstytucji w art. 17 mamy zapisy, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytym wykonywaniem tych zawodów lub też w drodze ustawy można tworzyć również innego rodzaju samorządy.

W analizie eksperta, pada wiele argumentów. Konkludując ekspert stwierdza, że w związku z tym, iż zawód inżyniera budownictwa związany jest z tym, że ma na celu nadzorowanie, przeprowadzanie budownictwa mieszkaniowego, buduje się również szkoły, drogi, koleje, a więc związany jest z bezpieczeństwem budowli i ludzi, którzy też później korzystają z tych budowli, już ten warunek jest niejako warunkujący to, że spełnia cechy zawodu zaufania publicznego.

W tej petycji petent chciałby, aby nie było konieczności przynależności do samorządu zawodowego. Natomiast mamy tu już analizy, które były w Trybunale Konstytucyjnym i one mówią jasno, że jeżeli już jest stworzony samorząd, który ma na celu dbanie o to,

aby ten zawód był prawidłowo wykonywany, to obowiązek przynależności nie narusza wolności konstytucyjnej. W związku z tym, skoro w interesie publicznym i dla ochrony danej korporacji taki samorząd istnieje, to ta przynależność obowiązkowa musi być, gdyż bez tej obowiązkowej przynależności nie byłoby możliwości sprawowania takiej ochrony nad wykonywaniem takiego zawodu.

W podsumowaniu tej analizy wyłania się taka konkluzja, że tak naprawdę ustawodawca może z jednej strony zlikwidować zupełnie taki samorząd, natomiast nie może zlikwidować obowiązku przynależności do takiego samorządu. Czyli jeżeli już powołujemy taki samorząd i on ma na celu sprawowanie pieczy nad tym, aby dany zawód był prawidłowo wykonywany, to ta przynależność jest obowiązkowa. Tutaj, co do tego nie ma już wątpliwości.

Natomiast autor nie przedstawia innych rozwiązań. Chciałby, aby znieść ten obowiązek przynależności, natomiast nie przedstawia innych rozwiązań, czym ewentualnie można by to było zastąpić. We wniosku, możemy przeczytać, że „Biorąc pod uwagę postawione w petycji zarzuty względem obowiązujących przepisów należy uznać za dopuszczalną jedynie ich zmianę, a nie uchylenie. W analizowanej petycji autor nie przedstawia, niestety, żadnej alternatywy”. W związku z powyższym uważam, że petycję należy uznać za bezzasadną.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w sprawie petycji? Nie słyszę. Zatem jest rekomendacja byśmy nie uwzględnili żądania będącego przedmiotem petycji.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, że Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję panu przewodniczącemu.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana posła Roberta Warwasa o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie wymiaru dodatkowego urlopu oraz wysokości dodatku za wieloletnią służbę funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję bardzo. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej polegającej na zmianie art. 216 i 240 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i spełnia wszelkie wymogi formalne.

W petycji zaproponowano zmianę art. 216 ust. 4 o Krajowej Administracji Skarbowej. W obecnym stanie prawnym art. 216 ust. 4 ustawy brzmi następująco: „Funkcjonariuszowi, który osiągnął określony staż służby w Służbie Celno-Skarbowej przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w każdym roku kalendarzowym w wymiarze:

1) 5 dni, jeśli spełnia służbę co najmniej 15 lat;
2) 10 dni, jeśli pełni służbę co najmniej 20 lat.”

W petycji zaproponowano następujące brzmienie przepisu dodając pkt 3, to jest: „15 dni, jeśli pełni służbę co najmniej 25 lat”.

Należy wskazać, że zaproponowana zmiana nie uwzględnia normy zawartej w art. 216 ust. 5, który stanowi, że łączny wymiar dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w ust. 4 nie może przekraczać 10. dni rocznie. W związku z powyższym wprowadzenie zmiany zaproponowanej w petycji wymagałoby zmiany również ust. 5 wyżej wymienionego przepisu.

Autor petycji zaproponował w przypadku braku akceptacji przedstawionej propozycji alternatywne rozwiązanie, zagwarantowanie funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej dodatkowych 5. dni urlopu wypoczynkowego po ukończeniu przez nich 55. lat życia. W petycji zaproponowano również zmianę brzmienia art. 240 ust. 2.

Drugi postulat zaproponowany w petycji, dotyczy podwyższenia maksymalnej wysokości dodatku za wieloletnią służbę z 25% do 35%. W odniesieniu do tego postulatu autor wskazał, że w 2015 r. dokonano zmian regulacji prawnych w stosunku do Policji i Straży Granicznej w zakresie wzrostu dodatku za wieloletnią służbę.

Reasumując, postulaty wskazane w petycji mają doniosłe znaczenie dla funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, w szczególności grupy z dużym stażem służby. Zaproponowane

zmiany mają na celu zwiększenie uprawnień wyżej wymienionej grupy funkcjonariuszy w sferze socjalno-płacowej. Jak wskazano, wprowadzenie zawartych w petycji zmian może zachęcić długoletnich, kolejnych funkcjonariuszy do dalszej służby. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Kto z państwa chciałby zabrać głos. Pani, proszę bardzo. Proszę się przedstawić.

Wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL Jolanta Haron:

Panie przewodniczący, Szanowna Komisjo, Jolanta Haron, wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL. Przedmiotowe zapisy art. 216 i art. 240 mają na celu unormowanie sytuacji funkcjonariuszy celno-skarbowych w porównaniu do służb innych, czyli Policji i Straży Granicznej. Jeżeli chodzi o dodatkowe 5 dni urlopu, ta sytuacja jest uregulowana prawnie w innych służbach mundurowych, czyli w Policji i w Straży Granicznej, i to jest propozycja zmiany ustawy KAS, która zmierza do zagwarantowania funkcjonariuszowi, który osiągnął 25 lat okresu służby, dodatkowe 5 dni urlopu.

Sytuacja dotycząca zmiany art. 240 ust. 2 dotyczący lat, znaczy stażu w służbie, też jest analogicznie do pozostałych służb, czyli do Straży Granicznej, do Policji, do Służby Więziennej, są te sprawy uregulowane w przepisach prawa, rozporządzeniem lub zapisami ustawowymi, jak to jest w przypadku Służby Więziennej.

Intencją osoby składającej petycję przede wszystkim jest zachęcenie do pozostania w służbie. Dlatego, że w tej chwili sytuacja jest taka, że służba się starzeje i nie mamy, jak gdyby alternatywy takiej zachęcającej młodych ludzi do tego, żeby do nas przyszli, i automatycznie wykorzystanie doświadczonych funkcjonariuszy do pełnienia dłużej służby. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Panie pośle, zatem proszę o rekomendację.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, rzeczywiście argument jest dosyć poważny, że zaproponowane w petycji zmiany mogą zachęcić długoletnich funkcjonariuszy do dalszej służby. W związku z tym rekomenduję skierowanie dezyderatu do ministerstwa właśnie pod kątem zbadania skutków finansowych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Panie pośle, a może jednak dezyderat do Prezesa Rady Ministrów? Ponieważ, jak pani wskazywała, to jest uregulowane w innych też służbach i wydaje się, że takie odniesienie do różnych służb byłoby właściwe.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Zastanawiałem się nad tym rozwiązaniem. Jeśli taka jest tutaj argumentacja…

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Tak bym proponował, że dezyderat do Prezesa Rady Ministrów.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dobrze.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Bardzo proszę, pani przewodnicząca.

Wiceprzewodnicząca Związku Zawodowego Celnicy PL Jolanta Haron:

Tak jak pan przewodniczący zauważył, wszystkie pozostałe inne służby, które wchodzą w skład zaopatrzeniowego systemu emerytalnego mają tę sprawę uregulowaną. Tak jak mówię, w przypadku Policji, Straży Granicznej są to rozporządzenia, natomiast w przypadku Służby Więziennej jest to w ustawie. Jest jeszcze Straż Marszałkowska, która w chwili obecnej ma swoją ustawę i też zaopatrzeniowy system emerytalny. Oczywiście mają taką samą wykładnię, jeżeli chodzi o staż i dodatkowy urlop, jak pozostałe służby. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Właśnie, skoro podlegają te służby różnym ministrom, to dobrze dokonać takiej analizy i, jak rozumiem postulat, ujednolicić te rozwiązania również wobec funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej. Zatem propozycja dezyderatu do Prezesa Rady Ministrów.

Czy wobec takiej propozycji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Ostatnia sprawa w porządku tego posiedzenia, także petycja, którą referuje Robert Warwas. Petycja w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji w zakresie przyznania policjantom uprawnionym do dodatku funkcyjnego czasu wolnego albo rekompensaty pieniężnej za ponadnormatywny czas służby. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej polegającej na zmianie ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, w zakresie uchylenia bądź zmiany art. 33 ust. 4. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i spełnia wszelkie wymogi formalne.

Zdaniem wnoszącego petycję, funkcjonariusze posiadający dodatek funkcyjny z racji pełnienia służby lub obowiązku na stanowisku kierowniczym, lub samodzielnym pozbawieni są prawa do zrekompensowania im ponadnormatywnego czasu służby w jakikolwiek sposób. Dlatego wnoszący petycję proponują zmianę lub skreślenie art. 33 ust. 4 ustawy o Policji. Kwestia zawarta, związana z dodatkiem funkcyjnym dla policjantów była już też wielokrotnie przedmiotem rozstrzygnięć sądów, które stwierdzały, że ustawodawca dla policjantów funkcyjnych przewidział szczególną formę rekompensaty za niedogodności związane z pełnieniem służby na stanowisku kierowniczym, poprzez przyznanie stosownego stałego dodatku. Do tej grupy policjantów nie stosuje się rekompensaty pieniężnej i czasu wolnego od służby w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w art. 33 ust. 2 ustawy o Policji.

Zwrócić należy uwagę, że do policjantów nie mają zastosowania przepisy Kodeksu pracy, w szczególności dotyczy to zakresu czasu pracy, albowiem policjantów nie łączy z Policją pracowniczy stosunek pracy. Służba w Policji ma szczególny charakter, a wynika to z treści art. 25 ust. 1 ustawy o Policji. Służba ta ma charakter stosunku administracyjnego, a więc takiego, w którym organ jednostronnie władczo kształtuje sytuację prawną funkcjonariusza. Oznacza to również dyspozycyjność policjanta, w związku z tym odrębność rozwiązań przyjętych w zakresie stosowania czasu służby w Policji.

Reasumując, policjanci pełniący służbę lub obowiązki na stanowisku kierowniczym lub samodzielnym otrzymują dodatek funkcyjny, będący formą rekompensaty między innymi za czas służby przekraczający określone normy. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Kto z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Widzę przedstawicieli, pan przewodniczący ze związku zawodowego, bardzo proszę.

Przewodniczący Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów Rafał Jankowski:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, celem wniesienia tej petycji było ukazanie problemu, który pojawi się wkrótce, gdyż po porozumieniu zawartym w ubiegłym roku między stroną społeczną a Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji wypracowaliśmy wspólne rozwiązanie właśnie o płatności za tzw. nadgodziny. Będą one dotyczyły tylko ludzi, którzy posiadają dodatek służbowy. Już w tej chwili przeprowadziliśmy taką analizę tychże stanowisk i okazuje się, że osoby, które posiadają dodatek tzw. funkcyjny, o którym mówił pan poseł, niejednokrotnie ten dodatek jest po prostu niższej wysokości niż dodatek służbowy. Poza tym rodzi to pewne niebezpieczeństwo, bo informują nas oczywiście… Może inaczej, ten dodatek funkcyjny i przyznawanie nadgodzin za służbę ponadnormatywną, myślę, nie powinien dotyczyć wszystkich. Ponieważ, co innego Komendant Główny Policji, komendanci wojewódzcy, miejscy i powiatowi, ale co innego ludzie, którzy pracują w małych komisariatach, w małych jednostkach, gdzie już w tej chwili bardzo niewielkie są różnice pomiędzy ludźmi pełniącymi funkcje niby kierownicze i którzy są objęci dodatkiem funkcyjnym, a funkcjonariuszami na stanowi-

skach tzw. wykonawczych. Dojdzie wkrótce do takiej patologicznej sytuacji, że funkcjonariusz, któremu będzie przysługiwał ten ekwiwalent za nadgodziny ponadnormatywne będzie zarabiał więcej od swojego szefa.

Jest jeszcze druga rzecz, że tak naprawdę w jednostkach terenowych – mówię o posterunkach, komisariatach, komendach miejskich, powiatowych – ludzie, funkcjonariusze, którzy posiadają dodatek funkcyjny wykonują też naprawdę pracę tych policjantów pierwszej linii i nie są to etaty tylko i wyłącznie jakieś tam zzabiurkowe. Zrównanie pensji poprzez nie objęcie tamtej części policjantów dodatkiem funkcyjnym na pewno zrodzi patologię, bo jednak pomiędzy szefem a jego podwładnym ta finansowa różnica musi istnieć. Już w tej chwili odnotowujemy takie sytuacje, że z powodu spłaszczenia pewnej siatki płac, na najniższe stanowiska kierownicze nie ma chętnych na te stanowiska. Stąd wnieśliśmy tę petycję do państwa. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Bardzo proszę pan.

Przewodniczący Zarządu Głównego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy Straży Granicznej Marcin Kolasa:

Dzień dobry. Marcin Kolasa przewodniczący Zarządu Głównego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy Straży Granicznej. Panie przewodniczący, szanowni państwo, z uwagi na to, że w analizie przeprowadzonej przez Biuro Analiz Sejmowych odnośnie złożonej petycji przez kolegów policjantów jest w konkluzji zawarte, że zmiana wnioskowana przez kolegów policjantów dotyczyć też będzie zmiany ustawy o Straży Granicznej, chcę tu w pełni poprzeć wyrażone zdanie przez mojego kolegę. Intencją proponowanej zmiany jest to, że zawarte porozumienie z 8 listopada pomiędzy Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji ma wprowadzić przepis odnośnie 100% płatnych nadgodzin dla funkcjonariuszy. W trakcie tych rozmów mówiliśmy o wszystkich funkcjonariuszach. Obecny stan prawny znamy i on przewiduje, że ci, którzy mają dodatek funkcyjny są wyłączeni z otrzymywania rekompensaty w formie nadgodzin.

Jednak wiemy, jak to funkcjonuje obecnie w służbach. Podam państwu przykład, w chwili obecnej w Straży Granicznej jest taki etat, jak dowódca jednostki pływającej czwartej kategorii. Jest to czwartej kategorii, sam się zastanawiałem, co to jest, ale sprawdziłem w przepisach, bo nie jestem marynarzem. Są to funkcjonariusze pływający na pontonie, dwóch. Jeden jest dowódcą, który nie ma dodatku funkcyjnego, a drugi jest marynarzem i ma liczone nadgodziny. Pomiędzy dwoma osobami dochodzi już do nieścisłości. Nie dochodziłoby, gdyby dodatek funkcyjny, de facto mający jakąś słuszną ideę, był prawidłowo zastosowany, a on jest tylko dobrze zastosowany do wyższych stanowisk kierowniczych. Jednak ci funkcjonariusze na niższych stanowiskach kierowniczych mają dodatek funkcyjny w wysokości dodatku służbowego.

Już w tej chwili słyszymy wiele głosów, że funkcjonariusze nie chcą przyjmować nowych obowiązków, które wiążą się ze stanowiskiem kierowniczym. Sami wiemy, jaka jest sytuacja w służbach mundurowych. To, że podpisaliśmy to porozumienie, które jest nadzieją dla poprawy sytuacji, pod warunkiem, że zostanie w pełni i we wszystkich punktach zrealizowane, spowoduje, że będą ludzie chętni do pełnienia służby lub pozostania w służbach. Takie niedawanie możliwości wyłączenia pewnej grupy ludzi z dodatku funkcyjnego spowoduje, że nie będzie doświadczonych funkcjonariuszy, którzy będą chcieli przekazywać następnym pokoleniom swoje doświadczenia, oni będą odchodzić.

W pełni popieram to, żeby jednak wprowadzić rozwiązanie, które będzie umożliwiało wszystkim funkcjonariuszom otrzymywanie dodatku funkcyjnego, przy zachowaniu dodatku funkcyjnego i skutków, jakie ono rodzi dla funkcjonariuszy. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Czy przedstawiciele Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji zechcieliby się odnieść do tego postulatu? Bardzo proszę. Proszę o przedstawienie się.

Pierwszy zastępca Komendanta Głównego Policji Dariusz Augustyniak:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, nadinspektor Dariusz Augustyniak, pierwszy zastępca Komendanta Głównego Policji. Szanowni państwo, nie sposób nie zgodzić się z pewnymi argumentami przedstawionymi przez panów przewodniczących. Natomiast chciałbym zacząć od tego, że instytucja nadgodzin, to jest rzecz naprawdę bardzo istotna i długo oczekiwana przez funkcjonariuszy nie tylko polskiej Policji, ale także innych służb podlegających ministrowi spraw wewnętrznych i administracji.

Natomiast, co do zasady, generalnie ta instytucja nadgodzin ma być stosowana w przypadkach takich, których nie da się przewidzieć. Czyli w sytuacjach nagłych, np. przy przedłużających się sytuacjach obsługi zdarzeń drogowych, przestępstw lub w pionie logistycznym, jeżeli wyskoczy czy zdarzy się awaria, której nikt wcześniej nie mógł przewidzieć, wtedy angażujemy policjantów, którzy wykonują swoje zadania w godzinach nadliczbowych.

Generalnie rolą przełożonego jest tak zorganizować służbę policjantów, aby te nadgodziny nie zaistniały. Czyli tutaj widzę pierwszy taki element dosyć niepokojący, że mogłoby dochodzić do jakiejś patologii. Oczywiście jest sytuacja taka i wielokrotnie tak się zdarza, bo sam byłem również przełożonym niższego szczebla, że przełożeni niższego szczebla uczestniczą również w wykonywaniu zadań poza godzinami swojej służby, również te zdarzenia są nieprzewidywalne. Jednak tutaj też się nie zgodzę z tym, że ci policjanci nie mają dodatkowych bonusów z tego powodu. Policjant, który pełni stanowisko kierownicze ma prawo do dodatku funkcyjnego, który jest w wysokości od 60 do 80% podstawy uposażenia, natomiast dodatek służbowy, to jest 50% tej podstawy. Jeżeli policjant, który pełni stanowisko kierownicze, wykonuje swoje zadania poza godzinami ustawowymi swojej służby, to również każdy jego przełożony ma możliwość dodatkowego wynagradzania tego policjanta, np. przez przekazanie nagrody motywacyjnej. Ewentualnie może taki przełożony na czas określony podnieść dodatek funkcyjny, bo nie ma takiej sytuacji, bardzo rzadko jest tak, że ci policjanci, którzy posiadają dodatek funkcyjny mają ten dodatek na poziomie najwyższym. Bardzo często jest tak, że oni mają jeszcze jakąś możliwość, że te dodatki mogą być podniesione.

Natomiast generalnie intencją nadgodzin jest to, żeby te nadgodziny otrzymywali policjanci na stanowiskach podstawowych. Niestety w tej chwili najwięcej wakatów w polskiej Policji jest na stanowiskach podstawowych. Zauważalne jest również to, że ci policjanci z ulicy, z drogi bardzo często chcą pracować na innym stanowisku, bo zarabiają za mało. Nadgodziny dla tych policjantów, że oni będą mogli w sposób normalny dostawać większe pieniążki może spowodować, że będzie mniejsze przesunięcie i mniejsza rotacja policjantów w tych pionach podstawowych. W związku z tym my absolutnie… Natomiast to, co mówili panowie przewodniczący, ja się z tym w stu procentach zgadzam, ale są inne możliwości, możemy w ramach swoich rozważań i swoich kompetencji służbowych te kwestie po prostu wyprostować. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Kto z państwa? Może jeszcze tu pan, zanim pan przewodniczący.

Dyrektor Departamentu Budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Władysław Budzeń:

Panie przewodniczący, Władysław Budzeń dyrektor Departamentu Budżetu MSWiA. Jestem działającym, to znaczy będącym na tej Komisji na podstawie upoważnienia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Chciałbym dwa zdania tytułem wstępu. Panie przewodniczący, szanowni państwo, ponieważ sytuacja aktualna w zakresie godzin ponadnormatywnych jest taka, że upoważnieni do odbierania czy do uznawania i służby za godziny ponadnormatywne, to są funkcjonariusze, którzy nie pełnią służby na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych. Taka sytuacja jest nie tylko w Policji, ale również w Straży Granicznej oraz w Służbie Ochrony Państwa. W odniesieniu do Państwowej Straży Pożarnej, chciałem powiedzieć, że w tej chwili funkcjonuje rozwiązanie, że strażak, który ma godziny ponadnormatywne otrzymuje rekompensatę pieniężną w wysokości 60% stawki jego uposażenia osobistego. Sytuacja w zakresie zrównania uprawnień funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony

Państwa do Państwowej Straży Pożarnej, czyli wprowadzenie płatnych nadgodzin, była już od pewnego czasu poruszana na spotkaniach strony związkowej z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Administracji. W toku negocjacji pan minister Brudziński zdecydował, że dobrze by było, żeby tę sytuację zrównać, to po pierwsze. Po drugie, jednak wprowadzić odpłatność 100%, a nie 60%.

Podczas tych negocjacji cały czas zarówno strona służbowa, jak i związkowa poruszały się w obrębie działających aktualnie przepisów, czyli w zakresie pełnego honorowania funkcjonariuszy, którzy mają wypracowane godziny nadliczbowe w odniesieniu tylko do policjantów uprawnionych do dodatku służbowego, czyli z wyłączeniem stanowisk kierowniczych i samodzielnych. W tym miejscu chciałem poinformować, że zgodnie z zawartym porozumieniem 8 listopada między Ministrem Spraw Wewnętrznym i Administracji a tzw. stroną społeczną taki postulat został zaakceptowany i od 1 lipca 2019 r. nastąpi dokonanie odpowiednich zapisów w ustawach pragmatycznych w kierunku objęcia tych funkcjonariuszy, którzy są uprawnieni do dodatku służbowego, rekompensatą 100% godzin ponadnormatywnych.

Teraz, jeżeli chodzi o dodatek funkcyjny. Panie przewodniczący, tutaj przedstawiciele ministra podzielają stanowisko przedstawione w materiale Biura Analiz Sejmowych, co do samej istoty dodatku funkcyjnego. Nie chciałbym na ten temat zabierać państwu dużo czasu, ponieważ tak jak powiedział pan komendant, tak jak jest w materiale BAS-u, poszczególne wyroki sądów jednoznacznie określiły, że dodatek funkcyjny stanowi rekompensatę dla funkcjonariuszy na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych z tytułu pełnienia służby w pozanormatywnym czasie pracy.

Chciałem poinformować, że w tej chwili w Policji przeciętna wysokość dodatku funkcyjnego, to jest około 1200-1250 zł miesięcznie. Natomiast przeciętna wysokość dodatku służbowego jest około 550 zł. Czyli ten dodatek widać na podstawie przeciętnych jest zróżnicowany i to dosyć poważnie, bo różnica jest około 140% między wysokością jednego i drugiego.

Poza tym chciałem zwrócić uwagę Wysokiej Komisji jeszcze na jedną sprawę. Otóż przy założeniu, że dodatek funkcyjny jest również przyznawany w wysokości rekompensującej służbę w godzinach ponadnormatywnych w razie przyjęcia rozwiązania proponowanego w tej petycji należałoby uznać, że w przypadku, kiedy osoby na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych będą uprawnieni do rekompensaty finansowej za godziny ponadnormatywne, to ten dodatek funkcyjny według mnie powinien być odpowiednio zmniejszony do poziomu np. dodatku służbowego.

Teraz chciałem zwrócić uwagę jeszcze na jedną sprawę, związku dodatku funkcyjnego z emeryturami. Otóż dodatki funkcyjne wchodzą do podstawy wymiaru emerytury i istotnie wpływają na wysokość tej emerytury. W przypadku, kiedy by zaszła potrzeba zmniejszenia tych dodatków funkcyjnych z tytułu objęcia stanowisk kierowniczych i samodzielnych rekompensatą finansową za godziny ponadnormatywne, to by spowodowało zmniejszenie podstawy wymiaru emerytury i tym samym sam wymiar emerytury. Czyli to jest stanowisko, naszym zdaniem, które nie powinno mieć miejsca w przypadku, powtarzam, przyjęcia tutaj moich założeń.

Reasumując, pan minister spraw wewnętrznych i administracji negatywnie się odnosi do tej petycji, ponieważ generalny problem dotychczas nurtujący nasze formacje, czyli rekompensata finansowa za godziny ponadnormatywne zostanie rozwiązana poprzez już opracowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji projekty nowelizujące ustawy pragmatyczne w kierunku objęcia funkcjonariuszy Policji, którym przysługuje dodatek służbowy, 100% rekompensatą za godziny ponadnormatywne. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Pan przewodniczący Rafał Jankowski.

Przewodniczący NSZZ Policjantów Rafał Jankowski:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Już tak krótko. Trudno jest dyskutować z panem dyrektorem Budzeniem, który bardzo sprawnie porusza się i w sposób taki dosyć makiaweliczny przedstawia te wszystkie historie finansowe, ale niestety są to tylko półprawdy.

Jeżeli chodzi o rozwiązanie wprowadzone przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych dotyczące płatnych nadgodzin, to jednak nie prace ministerstwa, a to, że związki upomniały się o to by ten problem został rozwiązany, dlatego to rozwiązanie wchodzi.

Pan dyrektor nie raczył również wspomnieć o tym, że w straży pożarnej – a powoływał się przed chwilą pan dyrektor na nią – dodatek za płatne nadgodziny dotyczy wszystkich, a nie tylko części funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej.

Trochę jestem zdziwiony też jakby stanowiskiem strony służbowej, bo to stanowisko dosyć często ewoluuje od tych głosów na tak, po głosy na nie, jak dzisiaj słyszeliśmy. Oczywiście pan generał Augustyniak ma rację, że płatne nadgodziny powinny być wtedy, kiedy wydarzą się jakieś nieprzewidywane historie, a takich w Policji jest masa. Jednak jest to taka bardzo hipotetyczna sytuacja, bo wszyscy wiemy, że ludzi w służbie brakuje i najczęściej nadgodziny spowodowane są tym, mogę wymienić kilka takich stanowisk, jak chociażby technicy kryminalistyki, dyżurni jednostek, którzy mają tych nadgodzin masę, nie ma kiedy ich nawet wypłacić, i nie ma kto tych ludzi po prostu zastąpić.

Dlatego rozumiem wątpliwości po stronie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, ale tylko w pewnym zakresie. Może ta petycja została zbyt jednoznacznie odebrana. Uważam, że należy prowadzić dyskusje, komu ewentualnie wśród osób mających ten dodatek funkcyjny, wyłonić po prostu grupy, którym ten dodatek by się należał. Byliby to na pewno funkcjonariusze pełniący służbę na tych niższych szczeblach dowodzenia. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Jeszcze pan przewodniczący, proszę bardzo.

Przewodniczący ZG NSZZ FSG Marcin Kolasa:

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, szanowni państwo, ja tutaj do przedstawicieli Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji taką mam uwagę, proponuję zapoznać się z komunikatem, jaki został wydany 8 listopada 2018 r., (zamieszczony jest na stronach) odnośnie tego punktu, gdzie jasno i wyraźnie jest napisane, że wprowadzenie 100% płatnych nadgodzin będzie dotyczyło wszystkich funkcjonariuszy. Ci wszyscy funkcjonariusze służb mundurowych podległych MSWiA oczekują, że będzie to dotyczyło wszystkich.

Istotą problemu jest znalezienie takiego rozwiązania przy obecnym stanie prawnym, które umożliwi, że jeżeli wejdzie projekt odnośnie 100% płatnych nadgodzin, że też funkcjonariusze na stanowiskach kierowniczych będą mogli z tego tytułu mieć gratyfikacje. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Jeszcze pan komendant, proszę bardzo.

Pierwszy zastępca Komendanta Głównego Policji Dariusz Augustyniak:

Jeszcze się odniosę, jeżeli pan przewodniczący mówi, że wszystkich, to dlaczego mamy wyłączać, jak pan Jankowski mówi, jakiekolwiek stanowiska z tej grupy.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Szanowni państwo, myślę, że teraz ta polemika wkracza już w takie bardzo szczegółowe elementy i dlatego rozważyłbym, panie pośle – to pan poseł sprawozdawca – dezyderat do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, bo ta sprawa wymaga spokojnego przeanalizowania. Wydaje mi się, że dobrym etapem byłoby przygotowanie pisemnego, przemyślanego stanowiska przez ministra spraw wewnętrznych i w oparciu o odpowiedź na nasz dezyderat dokończenie tej dyskusji. Panie pośle, proszę bardzo.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący. Rzeczywiście ta dyskusja pokazuje, że temat, który został przedstawiony w petycji, gdzieś powinien być kontynuowany i dalej jeszcze omówiony. Tym bardziej, że trwają w tej chwili prace i konsultacje nad nowelizacją ustawy o Policji, tak więc warto być może zasygnalizować ten problem. Panowie przewodniczący przedstawili z terenu, jakie problemy wynikają. Wydaje mi się, że należy tę sprawę kontynuować w postaci dezyderatu do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administra-

cji, aby zastanowić się pod kątem, jak należałoby to uregulować. Czyli w takiej formie, podobnie jak pan przewodniczący, rekomenduję dezyderat. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (PO-KO):

Dziękuję. Prosiłbym także, aby w dezyderacie uwzględnić dla mnie zasadniczą rozbieżność. Przedstawiciele ministerstwa mówią, że te nadgodziny są tylko efektem zdarzeń nagłych, nieprzewidywanych. Państwo mówicie, że to jest sytuacja, która w dużym stopniu wynika z braków kadrowych i że jest to sytuacja, która w zasadzie jest dzisiaj dość częsta, żeby nie powiedzieć permanentna. Zatem prosiłbym też o informację, i chciałbym żebyśmy w dezyderacie o to zapytali, jakie są dzisiaj braki kadrowe, i też na ile właśnie te godziny nadliczbowe są efektem tego, że nie ma wystarczającej ilości ludzi w służbie.

Zatem jest rekomendacja, aby Komisja wystąpiła z dezyderatem do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie postulatów zawartych w rozpatrywanej petycji.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia.

Przypominam, że o godzinie 10.30 jest następne posiedzenie naszej Komisji.

Dziękuję. Zamykam to posiedzenie Komisji.